

Diskussion.

Christine Jensen-Storck, Aalborg. Vil gerne have sit Indlæg i Bladet for den 30. April drøftet her for at se, om hun staar alene med sin Mening. Har haft flere Beviser paa Tomands Haand paa, at hun ikke stod ene. (Refererer, paa Opfordring, kort, hvad hendes Indlæg i Bladet gik ud paa.)

Elise Jensen, Ringkøbing: Vil takke Redaktionen, fordi den rent og klart har tonet Flaget.

Kamilla Perssen, Kbhvn.: Sluttes sig til den sidste Taler, haaber at Medlemmerne vedblivende vil støtte Bladet i denne vanskelige Tid. Alle bør rette en Tak til Redaktøren; det har hun ærlig fortjent.

Karen Johansen, Holstebro: Redaktionen har ikke alene Ret men ogsaa Pligt til at angribe, naar Kvindesagen misforstaas eller mishandles, og andet har Redaktionen ikke gjort. Der bruges maaske lovlig stærke Ord, men Ordskiftet er frit, saa man har intet at beklage sig over. Haaber at Kredsen vil sørge for, at Bladet vedblivende udgaar i sin nuværende Størrelse Aaret ud.

Th. Daugaard: De Indsendere, der har protesteret mod Artikler i „Kv. og Samf.“ har givet deres Protester mod den juridisk ansvarshavende Redaktør et uberettiget personligt Præg, ønsker her at sige, at hun (Th. D.) og ikke G. Lemche har ført Kampagnen mod „Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret“.

Kath. Bjerre, Aarhus: Det er en Misforstaaelse, naar det siges, at Redaktionen har protesteret mod, at Kvinder der taler offentligt skulde være forpligtede til at omtale Kvindesagen. Hvad den har protesteret imod er en slet og misvisende Omtale af Kvindesagen.

Frederikke Jochimsen, Silkeborg: Redaktionen har Pligt til at slaa ned paa dem, der træder Kvindesagen for nær. Lad os faa et Overslag over, hvad Bladet behøver af Penge og lad os skaffe disse Penge.

Zerine Nielsen, Marvede: Glad ved at læse Bladet. Skuffet ved at se det lille Nummer for 30. April. Foreslaar da Pladsen er knap, at Anmeldelserne om Kvindekunst udgaar.

Julie Højmark, Bering: „Hold et Møde mindre i Kredsen og send de derved sparede Penge til Bladet.“

L. Neergaard, Kbhvn.: Vil takke Redaktionen som Helhed, men har fundet Tonen lovlig skarp; har saaledes fundet det pinligt at læse flere

Artikler, fordi de var lovlig personlige og har fyldt for meget op.

Christine Jensen-Storck, Aalborg: Vil takke L. Neergaard for hendes Mod og sige til Karen Johansen, at hun (Jensen-Storck) ikke har villet forsvare nogen enkelt blandt Landets offentlige kvindelige Talere, men hun vilde hævde, at man ikke kan forlange, at de altid skal tage Kvindesagen ind i deres Foredrag.

Nanna Voigt, Varde: Det kan føles som en Pine at læse de stærke Ord; men Uvidenhed og Mangel paa Forstaaelse kan have fremkaldt dem.

Larsen-Ledet, Aarhus: De kvindelige Talere, der taler om Kvindesagen uden at kende til den, fortjener at revses. Tager sin Hat af for „Kv. og Samf.“, fordi det siger sin Mening rent ud.

Karen Johansen, Holstebro: Retter atter Christine Jensen-Storcks Opfattelse: En Kvinde kan selvfølgelig tale offentligt uden at omtale Kvindesagen, men hun kan ikke tale offentligt om denne Sag paa en forkert og misvisende Maade uden at vente en Tilrettevisning fra rette Sted.

Dr. Reinhard: Vil bestemt overfor L. Neergaard hævde, at „Kv. og Samf.“ i sine Angreb ikke er personlig. —

Maren Marcussen, Kolding: Giver Christine Jensen-Storck sin udelte Tilslutning.

Thyra Dyekjær, Grenaa: Lad os støtte Bladet økonomisk. Foreslaar en Indsamling her ved Mødet og rundt om i Kredsen.

Charlotte Hansen, Kbhvn.: Støtter Forslaget om en Indsamling.

G. Lemche: Har ikke ved at sætte denne Sag paa Dagsordenen villet fremkalde nogle Tillidsvotum, men er dog glad for Tilslutningen. Har angrebet en historisk Fremstilling af Kvindesagen, hvori Taleren forsaa sig mod historiske Kendsgeninger. Vil fralægge sig at have været personlig.

Diskussionen sluttede med Indsamlingen, der som Resultat gav 258 Kr.

Næste Fællesmøde.

Aalborg Kredsen indbød Fællesmødet til Aalborg næste Aar. Indbydelsen modtoges med Begejstring.

Dr. phil. Jenny Hempel.

—o—

Den 5. Juli forsvarede mag. scient. **Jenny Hempel** paa Københavns Universitet sin Doktordisputatsafhandling med følgende Titel: „*Bidrag til Kundskaben om Succulenternes Fysiologi. En plantefysiologisk Studie*“.

De officielle Opponenten var Professorene **W. Johannsen** og **Biilmann**, der begge udtalte deres Anerkendelse af det store Arbejde, som her var nedlagt og den Grundighed, Forstaaelse og Samvittighedsfuldhed, som det var præget af. Deres Opposition var iøvrigt af ren formel Natur.

Prof. Biilmann opholdt sig saaledes ved den forvirrende *Bredde*, som Præsens havde givet sit Værk, der var rigt paa unødvendige Gentagelser.

Professor Johannsen, der i D. K.s Kredse vil være kendt for sit underholdende og instruktive Foredrag om Arvelighedsspørgsmaalet ved vort Formandsmøde i 1914, og hvis Assistent Dr. Hempel har været, bebrejdede „kære Præsens“, at hun i sit Arbejde

„Blide Kvinder“.

—o—

„Blide Kvinder“! Jeg maa tilstaa at jeg sværmer ikke for den Kategori. Jeg er nemlig overbevist om, at der altid er en „aber“ dæbei“. Allerede som Barn var jeg meget mistænksom overfor Legekammerater, som fremviste en, som jeg syntes, altfor stor englelig Taalmodighed og Blidhed. Desuden havde jeg allerede den Gang, gjort den Erfaring, at de blide Hustruer og Mødre næsten altid fik deres Villie sat igennem. Og saa underligt, det maaske end kan lyde, saa fandt jeg deres Blidhed derved forvandlet fra en rosværdig Egenskab, til noget for mig højst usympatetisk. Jeg maa tilstaa, at jeg for det meste anser deres Blidhed for en, og det maa jeg indrømme ofte højst nødvendig Rustning, Kvinderne maa iføre sig, imod Mandens, den stærkeres, Brutalitæt. Derved gaar en Del af dens Glories Glans af den, men Nød, siger man jo, bryder alle Love. Denne Slags Blidhed er et Kulturprodukt. Jeg er overbevist om, at der i Urbefolkningen, mellem Mand og Kvinde, aldeles ikke fandtes den Slags Følelser.

Jeg tænker mig, at naar den Gang en Mand og Kvinde tilfældigvis kom til